

§ 16.

Bliver et Tyende sygt i Tjenestetiden, er Husbonden i alle Tilfælde pligtig til, saa længe Tyendeforholdet bestaar, at drage Omsorg for dets Pleje.

For saa vidt Husbonden ikke ønsker at beholde det syge Tyende i sit eget Hus, er han berettiget til at indlægge det paa et offentligt Sygehus; derimod kan han ikke uden Tyendets Samtykke lade det anbringe andet Steds.

Et Tyende, som er sygt og sengeliggende, maa ikke, selv med eget Samtykke, flyttes, saafremt Flytningen kan medføre Fare for dets Helbred eller for Smittes Udbredelse. Hvis en Husbond i Strid med denne Regel har skaffet et sygt Tyende ud af Huset og derved bevirket Forværring i dets Tilstand, bliver han pligtig at bære alle derved forvoldte Omkostninger, hvorhos han efter Omstændighederne kan straffes med Bøde fra 10 til 200 Kroner eller med simpelt Fængsel i indtil 4 Uger, for saa vidt han ikke efter andre Lovbestemmelser har forskyldt en større Straf. Disse Virkninger ramme dog ikke Husbonden, naar han til Støtte for sin Handlemaade har haft Lægeerklæring for, at Flytningen var farefri eller nødvendig for Tyendets egen Skyld, eller naar han under Ulykkes- eller Sygdomstilfælde, som han med Føje kunde gaa ud fra ikke tillod at afvente en Læges Tilkaldelse, har med tilbørlig Forsigtighed bragt Tyendet til et offentligt Sygehus.

§ 17.

Paaføres der Tyendet en Legemsskade eller anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, skal han bekoste Helbredelsen og kan desuden tilpligtes at give Tyendet en billig Erstatning for det Nærings- tab, som det lider, efter at Tjenesten er ophørt. Husbonden ifalder derhos efter Omstændighederne Straf af Bøde fra 10 til 200 Kr. eller simpelt Fængsel i indtil 4 Uger, for saa vidt han ikke efter andre Lovbestemmelser har forskyldt en højere Straf.

§ 18.

Paadrager Tyendet sig en Legemsskade eller Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, er Husbonden pligtig at yde det Kost og Logis, for saa vidt og saa længe det er i hans Hus, men derimod ikke Kostpenge, naar det ikke mere er i dette. Lønnen er Husbonden berettiget til at inddrage for den Tid, hvori Tyendet er utjenstdygtigt.

§ 19.

Bliver Tyendet sygt i Tjenestetiden, uden at dette kan tilskrives utilbørligt Forhold enten fra Husbondens eller Tyendets egen Side, er Husbonden pligtig til, indtil Tjenesteforholdet ophører, at udrede tilsagt Løn samt Kost og Logis, for saa vidt og saa længe Tyendet forbliver i hans Hus, og i modsat Fald Kostpenge à 1 Kr. daglig. Ydelsen af Kostpenge bortfalder dog for den Tid, hvori Tyendet maatte være indlagt paa offentligt Sygehus eller lignende Anstalt uden Udgift til almindelig Kur og Pleje.

§ 20.

Udgifterne til Tyendets Lægebehandling, Lægemedler og særlige Pleje samt Ophold paa Sygehus eller lignende Anstalt ere, bortset fra de i § 16, sidste Stykke, og § 17 omhandlede Tilfælde, Husbonden uvedkommende.